

[Per Federspiel.]

ind, hvis i det lange løb demokratiske rettigheder i Tyrkiet krænkes. Jeg nævner dette, fordi vi jo er tilbøjelige til at give udtryk for megen pessimisme med hensyn til den mellemfolkelige og udenrigspolitiske udvikling. Men lad os alligevel se tilbage over årene siden den sidste verdenskrig, hvor betydelige fremskridt er sket. Vi er i øjeblikket inde i vanskeligheder på det sikkerhedspolitiske og på det handelspolitiske område, men disse vanskeligheder skulle dog vel ikke være større, end at de kan overvindes.

Som jeg nævnte før, skal vi ikke forlænge nogen strid om udenrigspolitiske spørgsmål. Det er min opfattelse, at vi her i tinget bør have vore forskellige opfattelser; vi bør debattere disse forhold ud fra vore forskellige synspunkter. Men når Danmarks underskrift foreligger, når landet har tegnet sig udadtil, da må det være landets og ikke partiernes interesser, der er afgørende.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede udenrigsminister sagde i slutningen af sin tale, at han mente at have sporet en voksende udenrigspolitisk interesse i befolkningen. Jeg tror, at ministeren har ret i denne bedømmelse; ikke mindst tror jeg, det gælder den unge generation, der i virkeligheden interesserer sig meget mere for spørgsmålene om den europæiske enhed, om forholdet mellem øst og vest, om alle de problemer, der knytter sig til verdensudviklingen, end det har været tilfældet tidligere for den ældre generations vedkommende. Det ville da også være glædeligt, hvis en sådan interesse blev styrket og muligheden derfor blev underbygget, og jeg var derfor også taknemlig for, at den højtærede udenrigsminister erklærede, at han også her, over for tinget, ville være rede til at give redegørelser for udviklingen, når tingets for øjeblikket så hårdt belastede arbejdsplan kunne give mulighed derfor.

Jeg vil i denne forbindelse gerne støtte, hvad ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, sagde i denne forbindelse; han tog her en tanke op, som vi fra konservativ side tidligere har forelagt for udenrigsministeren, nemlig muligheden af, at der blev givet det udenrigspolitiske nævni mere løbende oriente-

ring om disse spørgsmål. Jeg vil gerne tilføje, at jeg tror, det ville være heldigt, om man ofrede en del af udenrigsministeriets store budget på fra tid til anden at udgive, hvad det ærede medlem hr. Per Hækkerup har kaldt en gråbog eller en hvidbog om de foreliggende spørgsmål. Det er jo sket i nogle enkelte tilfælde. Jeg tror, det var meget nyttigt, at vi fik gråbogen, må man vel kalde den, om det slesvigske spørgsmåls udvikling. Men dette burde følges op, for sandheden er jo den, at alle disse store problemer, som vi her drøfter, kan få en helt afgørende indflydelse på folkets hele fremtid, få en helt afgørende indflydelse også på de indrepolitiske spørgsmål. Sandheden er jo den, at de indrepolitiske spørgsmål ikke længere kan løses uafhængigt af den udvikling, der stiller stadig stigende krav til os. Hvis vi ikke lever med i disse problemer, hvis vi ikke forstår den udvikling, som her med så rivende fart ændrer vilkårene, vil vi jo i virkeligheden leve uden for tiden.

Det var det, der skete med det danske folk i meget høj grad 1930'erne igennem, at vi i virkeligheden levede uden for tiden; derfor kom den 9. april som et lynnedslag, uforberedt i det danske folks sind, og derfor er det også rigtigt, selv om der ikke foreligger noget til direkte afgørelse for det høje ting, at vi har debatteret af denne karakter, der skulle bidrage til at sprede en oplysning om forholdene, en belysning af den situation, der foreligger, og derigennem give den nødvendige orientering, for at vi kan være rede til, når den dag kommer — og den vil komme gennem skiftende tider — hvor beslutninger skal træffes.

Det er rigtigt, at vi ikke har nogen direkte, bestemt indflydelse på den store politik; men vi er jo dog alligevel på mange måder medansvarlige. Vi er det i De Forenede Nationer, vi er det i NATO, vi er det i Europarådet; vi er ikke udenfor. Vi er ikke og vi kan ikke længere være neutrale, vi må tage vort standpunkt, og det er så meget vigtigere, som vi og verden er i en revolutionær udvikling, som nedbryder grænser, som stiller os over for opgaver, vi aldrig tidligere har været stillet over for, og som i virkeligheden fuldstændig forandrer vilkårene for livet over hele jorden. Denne debat skulle altså gerne bidrage til